

E.J. van Rossen

Op kantoor

*Vrolijke verhalen over
de leukste plek op aarde*

Het Financieele Dagblad /
Uitgeverij Business Contact

© 2010 E.J. van Rossen

Uitgeverij Business Contact, Amsterdam

Omslagontwerp: Studio Jan de Boer bno

Foto auteur: Ingrid van Mieghem

Boekverzorging: LINE UP boek en media bv

ISBN 978 90 470 2058 5

D/2010/0108/326

NUR 807, 401

www.businesscontact.nl

www.fd.nl

Een hartelijk woord

Hoe leuk het ook is op kantoor, soms gaat er iemand weg. En dan moet er iets georganiseerd worden. Gelukkig is er altijd een naaste collega die door haar tranen heen de gebruikelijke feestelijkheden rond dit afscheid coördineert. Dit keer ook. Ik heb net een mail geopend waarin mij wordt geadviseerd om toch vooral volgende week vrijdag aanwezig te zijn bij de afscheidsborrel van Saskia. Er staat natuurlijk ook nog een ps onder: ‘Oh ja, nog even over Het Grote Afscheidboek, vergeet niet om je bijdrage op tijd in te leveren. Uiterlijk maandag einde dag.’

Ik heb Saskia nooit gemogen. Ik vond haar oncollegiaal, egoïstisch, opportunistisch, leugenachtig en roddelziek. Saskia is een heks en ik ben blij dat ze weggaat. Maar of dat nou in Het Grote Afscheidboek terecht moet komen, weet ik niet.

Beste Saskia,

Al hebben we weinig samengewerkt, en dan bedoel ik echt samengewerkt, toch zal ik je enorm gaan missen. Klinkt gek hè, uit mijn mond? Ik heb ons contact altijd als heel plezierig ervaren. Op de een of andere manier voelden we elkaar goed aan. Heel belangrijk!

Nou Saskia, lieverd, het ga je goed. Ik zal je missen. Dikke, dikke kussen.

E.J.

Things to do today

Volgens de cover van mijn ‘Things to do today’-dagplanner heb ik mijn eerste afspraak pas om 10 uur. ‘Stafvergadering’ staat er. Tot die tijd hoef ik dus lekker niets te doen en heb ik mooi tijd om een kijkje te nemen op de website van de fabrikant van de genoemde dagplanner. Om daar te ontdekken hoe verbazingwekkend weinig ik eigenlijk weet. En hoe smerig mijn collega’s zijn. Zo lees ik, en ik citeer, dat bedrijven zich steeds meer bewust zijn van de gezondheidsrisico’s en economische belangen die gemoeid zijn met het verspreiden van bacteriën en meeldauw. Ja, leest u die zin nog maar eens. Heb ik ook gedaan.

Verderop in de tekst wordt het toch nog duidelijk. Bacteriën en virussen (waar is mijn meeldauw opeens gebleven?) kunnen ten minste 72 uur overleven op bijna elk oppervlak en kunnen via aanraking verspreid worden. Dus wat moet u doen? Nou, wat denkt u zelf? Uw verantwoordelijkheid nemen natuurlijk. En stoppen met het nemen van onnodige risico’s.

Staat u er eigenlijk wel bij stil wat er kan gebeuren als Pietje met zijn vieze snottebelvingers een hangmap terughangt en Margreet diezelfde hangmap 66 uur later ook pakt? Ja, da’s schrikken hè?

Nu is deze website niet op internet gezet om alleen maar angst aan te jagen. Er worden gelukkig ook oplossingen geboden en wel in de vorm van een *range* kantoorartikelen met ingebouwde bescherming tegen microben. Om precies te zijn 99,9 procent van alle bekende bacteriën, virussen, gisten en zwammen legt met frisse tegenzin het loodje.

Het resultaat: een gezond bedrijf waar het prettig werken is. En dat nu al voldoet aan internationale afspraken die pas vanaf 2058 nageleefd hoeven te worden. U zit safe. En die onzichtbare, akelige beestjes hebben het nakijken.

Rob

Twijfelt u wel eens? Vraagt u zich wel eens af: doe ik het allemaal wel goed? Mijn advies: stop met twijfelen en praat eens met Rob, mijn nieuwe collega. Ik heb namelijk gemerkt dat Rob precies weet hoe alles moet. Alles? Alles!

Voorbeeld: trouwen. Dat moet je om te beginnen gewoon dóén. En als je het dan doet, doe het dan op precies dezelfde manier als Rob, anders doe je het niet goed. Zelfde locatie, zelfde ambtenaar, zelfde pak, zelfde autoverhuurbedrijf, zelfde corsages, zelfde wijn, zelfde taart, zelfde fotograaf, zelfde orkestje. Het is dat je niet met dezelfde vrouw kunt trouwen en dezelfde mensen kunt uitnodigen, want dat zou helemaal perfect zijn.

Een ander voorbeeld. Een auto kopen. Wees nou verstandig en koop dezelfde auto als Rob. En doe dat dan bij dezelfde dealer. Dan koop je namelijk de beste auto bij de beste dealer tegen de beste prijs. Het bespaart je bovendien een hoop ellende.

Nog een voorbeeld: vakantie. Leg die deprimerende brochures met geraffineerd gekadreeerde foto's van vlak naast de luchthaven gelegen appartementen aan de kant en informeer bij Rob. Dan weet je zeker dat je in het leukste huisje in het leukste dorpje op het leukste eilandje zit. Waar de allervriendelijkste mensen je voor het allerlaagste bedrag het allerlekkerste eten serveren. Ga voor de wintersport net als Rob naar dat ene Zwitserse dorp waar je niet met de auto kunt komen, maar van waaruit je met die ene skipas wel terechtkunt op maar liefst 347 perfect geprepareerde pistes waarvan 80 zwart (Rob kan goed skiën).

Rob heeft twee kinderen. Dat kan hij iedereen aanraden. Eén kind is namelijk niks. En geen kinderen, nou, dat kan Rob zich helemaal niet voorstellen. Onvruchtbaarheid is geen excuus, bij

hem was het namelijk meteen raak ('De dokter zei al: "Rob, jij hebt superzaad!").

Je hoeft niet te verdrinken. Pak gewoon Robs reddingsboei. Blijf toch niet in die put zitten. Grijp de sterke hand van Rob en laat je leiden; voordat je het weet bevind je je weer boven op die berg. Stop met malen en in cirkeltjes denken, bel Rob en vraag 'm recht op de man af waar de uitgang is. Kortom: doe en wees als Rob.

Nou hoorde ik laatst iemand op kantoor zeggen dat Rob eigenlijk helemaal niet zo zeker van zijn zaak is. Dat zijn klinkende adviezen alleen maar bedoeld zijn om dat knagende gevoel van leegheid en onzekerheid weg te blaffen. Pure kift natuurlijk. En die geruchten dat Rob pas thuiskomt als de kinderen op bed liggen en dat hij het hele weekend alleen op z'n boot zit om te ontspannen, dat zijn allemaal ordinaire leugens. Tegen die mensen zou ik willen zeggen: 'Je bent gewoon jaloers. Jaloers dat jij Rob niet bent.'

Zure regen

Sinds we in een nieuw gebouw zitten, luister ik heel anders naar de weersvoorspellingen.

‘Morgen een stralende dag met aangename temperaturen en overwegend droog’ klinkt me, anders dan vroeger, bepaald niet als muziek in de oren. Ik raak er zelfs een beetje van in paniek. Hoe moet dat morgen met de toiletten bij ons op kantoor? Spoelen die nog wel door? Of komen mijn collega’s en ik halverwege de dag opeens voor vervelende verrassingen te staan? Dat je op de spoelknop drukt en dat er dan niks uitkomt.

De toiletten spoelen met regenwater, ik ben er niet enthousiast over. Ik word er zelfs een beetje opstandig van. Het is me te eco. Hier met die fles dikke bleek, denk ik dan. En hup, nog maar eens een keer onder die rand! Want regenwater is behalve zuur ook een beetje vies. En iets dat vies is wegspoelen met iets dat vies is, is vlek op vlek. Met elke spoelbeurt wordt het toilet viezer. En dat kan nooit de bedoeling zijn.

Bovendien vind ik het eng. In ons gebouw lopen dus leidingen waar vies water uit komt. Wat nou als die per ongeluk, bijvoorbeeld tijdens een jaarlijks onderhoud, in verbinding komen te staan met leidingen waar schoon water uitkomt? En zeg nou niet dat dat niet kan, want je leest de gekste dingen in de krant.

Gelukkig komt er twee keer per dag een schoonmaakploeg die, gebruikmakend van de meest agressieve en milieubelastende reinigingsmiddelen, het sanitair weer een beetje oplapt. Als ze weg zijn, loop ik altijd meteen naar het toilet. Daar haal ik een paar keer diep adem door de neus. Heerlijk! Soms komt er nog een andere collega binnen die hetzelfde doet. Staan we samen gewoon te genieten.

All-in-one

Het lijkt zo logisch: een alles-in-één-oplossing voor printen, kopiëren, scannen en faxen. Maar het is het niet. De combinatie van deze in elkaars verlengde liggende documenthandelingen levert een volstrekt onlogisch, modulair apparaat op dat alleen zijn meerdere moet erkennen in een mobieltje met ingebouwde bladblazer en een scheerapparaat met uitklapbare terrasverwarmer.

En dan de storingsgevoeligheid! Het zou me niet verbazen als printerfabrikanten in het geniep kartelafspraken maken over hoe vaak zo'n ding kapot moet gaan.

Drie deuren verder op de gang is vorige week zo'n nieuwe *all-in-one* neergezet en ik overdrijf niet als ik zeg dat daar al vier keer een monteur bij is geweest. De van top tot teen in synthetische materialen gestoken professional beweert dat het hier gaat om opstartkuren, maar dat lijkt me sterk. Waarom hangt hij dan de halve dag aan de telefoon met zijn chef (?) en gebruikt hij de woorden 'aandrukrol', 'schutrails' en 'vulsleuf' alsmede de Jiskefet-zin 'Ik heb de configuratie al acht keer gekalibreerd maar de magenta blijft aan de fletse kant, vooral aan de randen'?

Ondertussen blijven de teksten in de bijgeleverde techsHEET ons een probleemloze wereld voorschotelen waarin het optimaal presteren is. Maar we presteren alles behalve optimaal. We zouden niet weten hoe. Michael Schumacher in een scootmobiel presteert ook niet optimaal.

Ondertussen ga ik helemaal voorbij aan hoe de *all-in-one* zich moet voelen. Want al die verschillende functies in dat ene apparaat lusten elkaar helemaal niet. Die maken elkaar het leven zuur. Telkens als de kopieermodule een kopietje maakt, zegt de faxmodule zo irritant mogelijk: 'Jij moet lekker werken en ik doe lekker niks, nana-nanana!' De kopieermodule wordt witheet. Rood lampje. Storing.